

SURPRIZA CRĂCIUNULUI, IZBÂNDĂ ASUPRA FRICILOR

De **Julián Carrón**

Dragă domnule Director, nesiguranța existențială cu care omul de astăzi trebuie să se confrunte atât de des, îl face să se prăvălească în frică. Câte situații nu poate el controla cu propriile forțe! S-a întâmplat deja asta pe vremea profetului Isaia: în iminența unui război, casa lui Iuda încearcă să își asigure alianța cu o forță străină, cu Asirii. În fața fricii, ispita e întotdeauna aceeași: aceea de a ne încrede în putere, în cel mai puternic, ca să ne elibereze de starea de nesiguranță în care ne aflăm. Dar socotelile nu ies și frica nu dispare. În acest punct, Dumnezeu ia inițiativa și i se adresează lui Ahaz, regele lui Iuda, prin profetul Isaia, ca să-i arate că aceea nu era singura cale, că există una mai sigură: aceea de a se încrede în unica «putere» în stare să pătrundă până la rădăcina fricii și să o învingă (cfr. Is 7,10-14). Acea cale pe care noi am judeca-o ca fiind o abstracție, devine cea mai realistă. Poporul lui Israel a verificat acest lucru în istoria sa de fiecare dată.

Dumnezeu nu proclamă pur și simplu că are o pasiune pentru destinul omului: El intervine în istorie. O face luând inițiative care pot chiar și să zguduie situații care s-ar crede deja clar definite. Cum este cazul unei tinere femei, Maria, soție promisă unui bărbat din casa lui David, Iosif (cfr. Lc 1,26-38). Ar putea fi percepută ca o interferență nejustificată a lui Dumnezeu, care face să eșueze planurile celor doi logodnici: de fapt este inițiativa pe care fiecare om, conștient sau nu, o așteaptă, începând cu Maria: «Bucură-te, plină de har: Domnul este cu tine!» Cine nu ar vrea să fie cuprins de această privire plină de duiosie? Este ca și cum, la vestea Îngerului, Dumnezeu i-ar fi spus: «Doar o prezență poate răspunde la toată frica lumii și la toată nesiguranța oamenilor; eu fac să fie percepută în primul rând în tine, fac să se întâmple în tine această prezență, o fac să vibreze înăuntrul tău ca să poată ajunge la toți! Vei concepe și vei aduce la lumină un fiu pe care îl vei numi Ius».

Cu această inițiativă absolut unică, Dumnezeu o asigură pe ea și pe toți oamenii că nu vor mai fi singuri, nici victime ale fricii, că vor putea întotdeauna să se sprijine pe acea Prezență, în orice situație s-ar afla; în fața oricărei provocări, vor putea să nu se teamă, pentru că o vor putea trăi în companie cu El: au aflat har la Dumnezeu.

Dar această inițiativă are nevoie să fie primită. Răspunsul nu este deloc scontat. Nici măcar cel al Mariei. La auzul acelor cuvinte ar fi putut să se sperie sau să fie atât de copleșită încât să vrea să fugă. La mijloc erau rațiunea și libertatea acelei tinere femei. Maria își oferă disponibilitatea acceptând acea veste neprevăzută și imprevizibilă: «Fie mie după cuvântul tău».

Momentul cel mai dramatic, totuși, urmează să apară: este atunci când Îngerul se îndepărtează de ea. De ce acea îndepărtare a lui Dumnezeu? Misterul nu vrea să se impună cu orice forță, aproape se retrage din scenă ca să lase spațiu libertății ei. De ce nu o scutește, ne întrebăm uneori nelămuriți. Pentru că acea veste nu poate fi suferită în mod pasiv, și cu atât mai puțin nu poate fi impusă din afară. Doar în libertate poate deveni a ei. Și cum a devenit a ei? «Maria păstra toate aceste lucruri, meditându-le în inima ei». De atunci Fecioara a dictat metoda

vieții, ca să înfrunte toate circumstanțele. Pe această cale apare un eu nou: un eu cu o autoconștiință nouă, care nu mai este strivit de frică, fiindcă este cu totul dominat de acea Prezență. Este o posibilitate la îndemâna libertății Mariei, așa cum este accesibilă fiecăruia dintre noi, care suntem atinși azi – prin întâlniri concrete, precise – de vestea lui «Dumnezeu cu noi».

Intervenția Misterului în existența noastră nu câștigă asupra fricii ca printr-o magie, ci cuprinde viața cu prezența Sa, provocând rațiunea noastră și libertatea noastră să o recunoască. Doar cel care o recunoaște și are încredere în ea va putea să verifice până la ce nivel învinge prezența Sa această frică. «Fericită este cea care a crezut în împlinirea celor spuse ei de către Domnul» (Lc 1,45).

Dumnezeu nu ne scutește de drumul verificării, așa cum nu a scutit-o nici pe Fecioară. Victoria asupra nesiguranței existențiale și asupra fricii are loc după un plan care nu este al nostru, ci se întâmplă. Inițiativa îndrăzneată pe care Dumnezeu a luat-o cu Maria ajunge la noi și de acest Crăciun, reînnoind vestea unei noutăți radicale: «Creștinismul este o prezență în existența ta, o prezență care asigură o schimbare inimaginabilă, inimaginabilă» (don Giussani). Am văzut asta mărturisit în istorie: nu există obstacol care să țină în fața inițiativei Sale: scepticism, incapacitate, boală, circumstanțe.

Dacă primim Prezența sa, care ajunge la noi printr-un semn uman, pătrunde în noi acea schimbare. Nu mai suntem singuri în fața neprevăzăturilor vieții. Așa cum a spus papa Francisc zilele trecute, «Crăciunul aduce schimbări neașteptate ale vieții: Cel Preaînalt este un copil mic. Cine s-ar fi așteptat la așa ceva? Crăciunul înseamnă a celebra ineditul lui Dumnezeu, care răstoarnă logica noastră și așteptările noastre, o surpriză, nu ceva văzut de demult» (Audiență generală, 19 decembrie 2018).

Va mai găsi oare și azi o inimă dispusă să îl primească?

*Președintele Fraternității
Comunione e Liberazione*